

СТАНОВИЩЕ

От доц. д-р Вихрен Янакиев Бузов
член на научно жури

за избор на доцент по професионално направление 2.3 Философия
(Философия на културата, политиката, правото и икономиката”, обявен за
нуждите на ВСУ „Черноризец Храбър” в ДВ брой 39/20.05.2011 г.

Познавам кандидата за доцент гл.ас.д-р Ивайло Лазаров от няколко години от негови участия в научни конференции, от публикации и от срещи във ВСУ „Черноризец Храбър”, където водих за кратко философски курс на хонорар. Той има утвърден авторитет след философската колегия като изследовател със задълбочени интереси към фундаменталните философски теми, към които подхожда със средствата на феноменологията и постмодерното философстване.

Неговата преподавателска дейност е много добре документирана в приложените по конкурса документи. Информацията за преподавателската му натовареност разкрива изключително широк спектър от преподавани дисциплини: от класическите философия, епистемология, етика и естетика до политическа футурология, прогнозиране и модели на политическа комуникация. Обединяващото в тях обаче си остават неговите философски интереси, осмислени от гледище на съвременния феноменологичен анализ. Преподавателската му активност е убедително подкрепена с глави от учебно-методически издания – учебници, студии и статии, като за конкурса са приложени 10 такива. Допълнителен атестат за високото качество на неговата преподавателска работа са участията му в проекти, в популяризация на обществените науки и дискусиите по съвременни проблеми, активното му участие в работата на катедрата и членството му в научни организации.

Наличието на необходимия хорариум, участието в пособия и методически издания, както и доказаните преподавателски качества са

първото условие за положителната ми оценка на амбицията на гл.ас. д-р Ивайло Лазаров за хабилитация.

В конкурса за доцент той участва с внушителен обем от публикации, сред които една монография („Парадоксалната феноменология на другостта”), 10 студии и статии, посветени на основната му тема за другостта и различието на феноменологичен проблем, 10 студии и статии по философски проблеми на психологията, 4 студии и статии посветени на диалектиката и нейното преформулиране в постмодернистки дух, споменатите вече публикации в помощ на учебния процес, и 10 статии по философско-рефлексивни проблеми на историята и глобалната епоха. Предложените публикации са разделени тематично, а тяхната съдържателна обвързаност е несъмнена в светлината на прилаганите от автора изследователски методи от сферите на феноменологията и критическата философия. Може съвсем определено да се каже, че резултатите на научно-изследователската дейност на гл.ас. д-р Ивайло Лазаров като обем, представяне и качество значително надхвърлят изискванията за заемане на академичната длъжност „доцент”.

Предложените в конкурса работи са плод на самостоятелни изследвания на техния автор, а неговата гледна точка е методично обоснована, макар и в един наративен стил. Възможностите за разгръщане и дискусивно третиране на различни теоретични решения на даден проблем чрез позоваване на класически и съвременни автори спадат към предимствата на подхода на д-р Ивайло Лазаров.

Основните приноси моменти в работите на кандидата, най-вече в предложената за анализ монография се отнасят до разкриването на другостта и различието като феноменологичен проблем и апоретичен опит. На основата на една убедителна типологизация на основните феноменологични и феноменологично-херменевтични концепции за другостта в аспекта на нейната парадоксалност, той е постигнал

систематизация и успешно провежда един последователен феноменологичен анализ на парадоксалния характер на конституентите и параметрите на другостта. Като логик не мога да не бъда удовлетворен от авторовото теоретично увлечение по изследването на другостта и то не в аспекта на интересубективността (от която за него тя е непроизводна), а на парадоксалността в нейното явяване. Усилията на колегата д-р Ивайло Лазаров в монографията „Парадоксалната феноменология на другостта” са да аргументира радикалната теза, че „Другият е самият опит от моето удържане на себе си”. Той пояснява, че става дума за опит през границата и откъм другостта, опит с апоретичен характер, опит от невъзможното. За него наличието на парадоксалност в една философска тема разкрива радикална проблемност в нея и изисква критична процедура за нейното разглеждане. Така в монографията и в други публикации Лазаров успешно извежда и специфицира онто-феноменологичната фигура на Другия в три парадоксално съвместяващи се аспекти: като явяване, като онтологична структура на видимост и като събитие с други. Особено положително в изследователските му усилия е, че той не само регистрира парадоксите, но и търси разнопосочни варианти и гледни точки за тяхното решаване.

Бих искал да изразя своята удовлетвореност и от успешното втурване на д-р Ивайло Лазаров във философските проблеми на психологията, по-специално критичното разглеждане на виртуалистката парадигма в нея и на Фройдовия психоанализ с помощта на критическата философия и феноменологията. Значими са неговите постижения и в другите теоретични изследвания, посветени на диалектиката, както и в теоретично-методическите му разработки. В своята преподавателска практика многократно съм се позовавал на колективните издания на варненските колеги и смятам, че участието в тях на колегата Лазаров допринася значително за високото им качество. Амбицията му да навлезе в някои проблеми на философското осмисляне на глобализацията със средствата на

феноменологията и постмодерното философстване също заслужава
адмирации.

В заключение искам най-убедено да изразя своята положителна
оценка за цялостната преподавателска работа и научно-изследователски
постижения на гл.ас. д-р Ивайло Лазаров, които ми дават пълно основание
да предложа на научното жури да го избере на академичната длъжност
„доцент”!

04.11.2011 г.

ПОДПИС :

(доц.д-р Вихрен Бузов,
Философски факултет,
ВТУ „Св.св. Кирил и Методий”)